
[2012-4-RE](#)

CAUSA 2012-4-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 2-4-2012 relatiu al recurs d'empara 2012-4-RE

Número de registre 77-2012. Recurs d'empara

Aute del 2 d'abril del 2012

BOPA núm. 19, del 25 d'abril del 2012

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 14 de febrer del 2012, per la representació processal dels Srs. Lourdes, Jordi i Joan Toribio Espar, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 2 de desembre del 2010, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, contra la sentència del 16 de desembre del 2011 i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs d'empara, que dicti una resolució que declari que en la tramitació de l'incident de nul·litat d'actuacions i del recurs d'apel·lació s'han infringit els drets constitucionals esmentats, que acordi l'anul·lació de les decisions objecte de recurs i que retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 5 de març del 2012;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgogue-Larsen;

Antecedents

Primer

El 2 de desembre del 2010, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar les demandes acumulades formulades pels Srs. Lourdes, Jordi i Joan Toribio Espar contra les

resolucions respectives del Govern i del Comú d'Andorra la Vella que havien desestimat els recursos presentats contra l'acord d'aprovació definitiva del Pla d'ordenació i urbanisme de la parròquia d'Andorra la Vella, en particular, pel que fa a la inclusió de la finca de la qual són copropietaris dins de la unitat d'actuació PP-SUR-35, és a dir, que demanaven que fos classificada com a sòl urbà consolidat, per tal com disposa de tots els serveis urbanístics que exigeix la normativa aplicable.

Segon

Els demandants van presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 16 de desembre del 2011, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar aquest recurs.

De manera substancial, considera que de la legislació en la matèria en vigor aplicada al terreny en litigi i de les actuacions realitzades se'n desprèn que el terreny propietat dels demandants no reuneix les condicions per ser classificat com a terreny urbà consolidat, ni tan sols de forma separada de la unitat d'actuació de la qual forma part.

Tercer

La representació processal dels Srs. Lourdes, Jordi i Joan Toribio Espar van presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència de la segona instància per la vulneració del dret constitucional a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Quart

El 23 de gener del 2012, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va inadmetre a tràmit l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat per tal com va considerar que s'havia presentat fora del termini de 15 dies naturals atorgat per l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials.

Cinquè

El 14 de febrer del 2012, la representació processal dels Srs. Lourdes, Jordi i Joan Toribio Espar va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 2 de desembre del 2010, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, contra la sentència del 16 de desembre del 2011 i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part manifesta que l'aute del Tribunal Superior de Justícia que inadmet a tràmit l'incident de nul·litat d'actuacions pel fet d'haver estat presentat fora del termini de 15 dies naturals des de la notificació de la resolució impugnada, no ha tingut en compte les disposicions de l'article 42 de la Llei qualificada de la Justícia que estableixen una diferència entre els dies feriatos judicials i els dies inhàbils. Els dies feriatos judicials i, per tant, inhàbils per a totes les actuacions, són tots els dies del mes d'agost i els compresos entre el 24 de desembre i el 6 de gener de cada any judicial. En canvi, els dies inhàbils són tots els diumenges, dissabtes i els dies de festa nacional i tots els festius a efectes laborals.

Per tal com la sentència dictada en apel·lació va ser notificada el 24 de desembre del 2011, segons aquesta part, el termini per presentar l'incident de nul·litat d'actuacions finalitzava el 16 de gener del

2012, ja que s'havien d'excloure d'aquest còmput els dies que van del 24 de desembre al 6 de gener. I com que l'escrit va ser presentat el 12 de gener del 2012, cal concloure que va ser presentat dins del termini establert.

Efectivament, segons l'apartat 6 de l'article 42 de la Llei qualificada de la Justícia esmentat se'n deriva que s'han d'excloure dels dies naturals els dies feriatos judicials i aquest és el nucli de la qüestió, saber si els dies feriatos són computables a nivell del termini per presentar un incident de nul·litat d'actuacions. Aquesta part considera que la interpretació efectuada pel Tribunal Superior de Justícia del concepte de dies naturals vulnera el seu dret a la jurisdicció.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs d'empara, que dicti una resolució que declari que en la tramitació de l'incident de nul·litat d'actuacions i del recurs d'apel·lació s'han infringit els drets constitucionals esmentats, que acordi l'anul·lació de les decisions objecte de recurs i que retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració.

Sisè

El 5 de març del 2012, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual demana, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

Efectivament, considera que no s'aplica l'articulat relatiu als dies feriatos establert en la Llei qualificada de la Justícia, i el còmput dels dies hàbils i inhàbils propis del dret administratiu i civil, pel que fa al procediment establert en l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials. Aquesta interpretació efectuada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és lògica i congruent, sense que es pugui tatxar d'arbitrària, extravagant o contrària a l'opinió comuna dels juristes.

Afegeix que pel que fa al contingut de la demanda d'empara contra les sentències de primera i de segona instància, els recurrents no formulen cap greuge que pugui ser objecte d'anàlisi, cosa que implica la seva desestimació.

Fonament jurídic únic

La qüestió plantejada en aquest recurs d'empara rau exclusivament en dilucidar si la inadmissibilitat a tràmit per extemporaneïtat de l'incident de nul·litat d'actuacions pronunciada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia (aute del 23 de gener del 2012), ha vulnerat el dret a la jurisdicció dels recurrents, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució. Cal recordar que el procediment de l'incident de nul·litat d'actuacions és, per se, important, ja que condiona l'accés a la justícia constitucional. Efectivament, l'esgotament de les vies de recurs ordinàries sent una condició processal necessària a la introducció del procediment excepcional d'empara de l'article 41 de la Constitució, la presentació de l'incident de nul·litat d'actuacions fa part de les vies de dret ordinàries que s'han d'utilitzar (veg. aute del 9 de juny del 2000, recaigut en la causa 2000-7-RE).

En diverses ocasions, el Tribunal Constitucional ha afirmat que la selecció, la interpretació i l'aplicació de les normes de procediment corresponen –en primer lloc– als jutges i als tribunals ordinaris (veg. aute del 21 de setembre del 2009, recaigut en la causa 2009-22-RE). El Tribunal Constitucional només pot sancionar en el marc d'un recurs d'empara constitucional una selecció, una interpretació i/o una aplicació “manifestament irraonable” de les normes processals

esmentades. Ara bé, no es pot retreure a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia haver aplicat a la causa el termini de 15 dies “naturals”, establert a l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials en lloc de l'article 42.1 de la Llei qualificada de la Justícia relatiu als dies feriatos judicials. En primer lloc, perquè la jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia és constant en aquesta matèria i no ha estat mai objecte de variacions que haguessin pogut induir la part recurrent en error en relació amb els terminis de presentació de l'incident de nul·litat d'actuacions. Altrament dit, la previsibilitat de la seva jurisprudència no deixava cap mena de dubte a la part recurrent i a la seva representació processal sobre aquest punt. En segon lloc, com ho destaca el Ministeri Fiscal, perquè l'article 42 de la Llei qualificada de la Justícia no és aplicable, ja que els terminis que estableix són propis del dret administratiu i del dret civil.

Per consegüent, la interpretació de la legislació per la jurisdicció administrativa ordinària relativa als terminis per formular l'incident de nul·litat d'actuacions pel fet de no ser “manifestament irraonable”, el Tribunal Constitucional ha d'inadmetre a tràmit aquest recurs d'empara per tal com no s'han esgotat les vies internes de recurs. En aquestes circumstàncies, aquest Tribunal no està en mesura de pronunciar-se en relació amb la vulneració de l'article 10.1 de la Constitució igualment al·legada pels recurrents contra la sentència del 2 de desembre del 2010, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, contra la sentència del 16 de desembre del 2011 i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2012-4-RE interposat per la representació processal dels Srs. Lourdes, Jordi i Joan Toribio Espar contra la sentència del 2 de desembre del 2010, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, contra la sentència del 16 de desembre del 2011 i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 2 d'abril del 2012.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Carles Viver Pi-Sunyer Laurence Burgorgue-Larsen

Magistrat

Magistrada